

tagelse af den Deel, som efter det Forestaaende tilfalder ham selv." Det sidste Forslag er kun en Gjentagelse af det 4de Forslag.

Da ingen flere ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget til § 2:

§ 6te Linie: „den af“ forandres til „et af“, i 7de Linie: „som“ forandres til „(hvorved det af disse altid skal have Fortrin, som“, i 9de Linie: efter „udseet“ sættes“)“, vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph:

§ 11te Linie: Efter „til fri Raadighed“ tilføies: „som over Hovedgaardsjord“, vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Forslag af Samme til samme Paragraph:

§ 18de Linie: Efter „hvad han har“, tilføies: „med Undtagelse af den Deel, som efter det Forestaaende tilfalder ham selv“ vedtoges uden Afstemning som en Redaktionsforandring.

Forslag af Samme til samme Paragraph:

§ 34te Linie: Efter „Hartkorn“ tilføies: „som over Hovedgaardsjord“, vedtoges uden Afstemning som Følge af en tidligere Afstemning.

Dernæst fattes de af Udvalget til § 3 stillede Ændringsforslag i Forbindelse med det af Indenrigsministeren stillede Underændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Der blev staaende i Begyndelsen af 3die Paragraphen Indledning for det oprindelige Lovforslag, der lød saaledes: „Med Hensyn til Fæstecontracter om Gaarde, der bortfæstes efter 1ste April 1861, gjælder følgende Bestemmelser“. Men der er senere tilføiet en Slutningsparagraph, der siger, at denne og flere andre Bestemmelser først finde Anvendelse paa de Fæsteforhold, som indgaaes efter denne Lovs Udgivelse, og derved er denne Indledning bleven overflødig. At „Fæstere“

maa forandres til „Gaardfæsteren“, maa ansees som en Selvfølge, da Loven kun handler om Gaarde. Jeg troer, at disse to Forslag maa betragtes som Redactioner. Derimod er det en Realitetsforandring, naar Udvalgets Fleertal har foreslaaet at undtage fra Forpligtelse til Tilbagebetaling af de i Paragraphen nævnte Creditbele det Tilfælde, at Godseieren afskænder Gaarden paa den i § 2 nævnte Maade til en af de der ommeldte Personer. Det er steet for at imødekomme et Ønske, der blev udtalt af den ærede Indenrigsminister. Det er let at see, hvad der kan tale for og hvad der kan tale imod det. Det er ganske vist, at naar man lægger Hovedestertrykket paa, at det er en Forudbetaling, der skal tilbagebetales, altsaa at det er en ligefrem Ret, der tilkommer Boet, kunde det være betænkeligt at disponere over en Boet tilkommende Ret til Fordeel for en af Arvingerne, og jeg troer, at det navnlig er dette Hensyn, der har afholdt 3 af Udvalgets Medlemmer fra at tiltræde dette Forslag. Fleertallet har imidlertid troet, at hele dette Forhold ikke kan bringes ind under correcte Arvegangsregler; det er en Disposition, som finder sin fulde Retshjemmel deri, at den først faaer sin Anvendelse paa fremtidige Fæstecontracter, og altsaa finder sin retlige Begrundelse i begge Parters Villie i saa Henseende. Hvad Hensigtsmæssigheden angaaer, da vil det sees, at naar der kun er een Arving, vil det omtrent være ligegyldigt, om denne Dvotadeel udbetales ham og siden tilbagebetales som en Deel af Rjæbesummen, eller den afgaaer som Liquidation. Hvor der derimod er flere Arvinger, er det samme ganske vist ikke Tilfældet; men Udvalgets Fleertal har troet, at man i dette som i mange andre Tilfælde, maa kunne berolige sig ved den Forudsætning, som gaaer igjennem mange beskæftede Bestemmelser, at naar Gaarden tilfalder en af Familien, saa paahviler der ham en moralsk Forpligtelse til at sørge for de Andre. Det er det, som er den legale Mening af Arvefæste, og som man ogsaa her maa gaae ud fra, at naar en af Familien faaer Gaarden, saa maae de Andre være hjerpede og have deres Tilhold og Understøttelse hos ham, forsaavidt de trænge dertil. Den ærede Indenrigsminister har troet at burde tilføie en Bestemmelse om,